

واکاوی چالش‌های قانون به کارگیری سلاح (با تأکید بر مواد ۳ و ۶)

میلااد ترابی کیا^۱، علی فاضلی^۲، دکتر مجید شعبانی حمید آبادی^۳

۱- کارشناسی حقوق قضایی، دانشگاه پیام نور مرکز بین الملل قشم

۲- کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه علوم تحقیقات تهران، واحد اصفهان

۳- استادیار مدعو گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رفسنجان

چکیده

صدمات جسمانی شدید و مجازات‌های سنگین می‌تواند از مهم‌ترین پیامدهای نواقص قانونی خاص و بسیار مهم باشد. «قانون به کارگیری سلاح توسط مامورین نیروهای مسلح در موارد ضروری» (۱۳۷۳) با موضوع شرایط و شیوه به کارگیری سلاح، مبتنی بر تنوع مناطق جغرافیایی، تعدد ماموریت‌ها و وظایف تخصصی نیروهای مسلح تدوین نشده و وجود کاستی‌هایی به‌ویژه در مواد ۳ و ۶ آن، چالش‌های بسیاری را پدیدار کرده است. مصایب قانون و ضرورت توجه ویژه به آن، ضمن داشتن ارتباط مستقیم با نظم عمومی و رعایت حقوق شهروندان، موجب تدوین پیش‌نویس لایحه‌ای برای بازنگری آن در سال ۱۳۸۷ توسط «شورای امنیت کشور» شد و سپس دولت لایحه دیگری در سال ۱۳۹۵ به مجلس تقدیم داشته که تا کنون تصویب نشده است. اما، واکاوی پژوهش کنونی که بر بنیاد روش تحلیلی است، نشان داده که این کوشش‌ها برای بازنگری کافی نبوده، در مواردی به ابهامات افزوده و چالش‌هایی که این نگاشته برشمرده، همچنان پابرجاست. بنابراین، پژوهش پیش‌رو ضمن واکاوی نواقص قانونی و تفاسیر متضاد، رهیافتی برای مدیریت صحنه و تنقیح قوانین مرتبط است.

واژگان کلیدی: سلاح، نیروهای مسلح، دادگاه نظامی، پلیس